

Nr 452

Av fru Kristensson och fröken Ljungberg, om frivillig sjukpenningförsäkring för förvärvsarbetande ålderspensionär.

Bland annat gällande regler för sjukförsäkringen avskräcker äldre människor från förvärvsarbete. Enligt bestämmelserna kan försäkrad, efter ingången av den månad, varunder vederbörande fyllt 67 år, eller om han dessförinnan börjat uppbära ålderspension, inte erhålla sjukpenning i mer än sammanlagt 180 dagar. Även om folkpensionen och den eventuella ATP-pensionen, som kan vara intjänt, måhända kan tillgodose det akuta försörjningsbehovet vid sjukdom, innebär förlusten av hela arbetsinkomsten en alltför stor ekonomisk påfrestning. ATP-pensionen har ännu inte på långt när löst folkpensionärernas ekonomiska problem och kan således endast i ett fåtal fall kompensera sjukpenningbortfall. För nästa budgetår beräknas nämligen att nära 700 000 ålderspensionärer kommer att vara helt utan ATP. Av de cirka 275 000 ålderspensionärer, som då lyfter ATP, får många endast en liten sådan pension. Det stora antalet pensionärer utan ATP kommer att minskas ganska långsamt den närmaste tioårsperioden eller med 30 000 per år.

Enligt vår mening bör övervägas att låta dem som så önskar fortsätta att betala sjukförsäkringsavgift även efter 67 års ålder, varvid tiden för rätt att erhålla sjukpenning i motsvarande mån bör förlängas. Vi anser att det inte finns några skäl att förutsätta att ett försäkringskollektiv omfattande förvärvsarbetande personer över 67 års ålder skulle få en från försäkringssynpunkt så oförmånlig sammansättning att en dylik komplettering av den allmänna försäkringen vore ogörlig. Dels måste ju en sådan tilläggsförsäkring vi här föreslår vara tidsbegränsad, dels måste berörda försäkringstagare stå för en del av kostnaderna själva. Avsikten med en dylik tilläggsförsäkring är inte — lika litet som med annan allmän försäkring — att den skall baseras på ett premiereservsystem. Kostnaderna måste bäras solidariskt av försäkringstagarna inom hela den allmänna försäkringen. Det skulle med största sannolikhet inte innebära några större ekonomiska svårigheter, eftersom antalet försäkringstagare i 67-årsåldern och däröver skulle komma att utgöra bara en liten del av hela försäkringskollektivet. Den föreslagna reformen kan knappast isolerad påverka de äldres efterfrågan på förvärvsarbete i så hög grad, att de komme att påverka sammansättningen i någon nämnvärd utsträckning.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning och förslag i syfte att införa frivillig sjukpenningförsäkring för förvärvsarbetande ålderspensionärer.

Stockholm den 27 januari 1970

Astrid Kristensson (m)

Blenda Ljungberg (m)
